

ning af de Seks og de Syv, når der senere måtte opstå mulighed herfor. Endvidere blev det fastslået i embedsmandsrapporten, at det ikke var hensigten ved afviklingen af de kvantitative indførselsrestriktioner mellem landene at udøve forskelsbehandling over for udenforstående lande, et spørgsmål man også havde tillagt vægt fra dansk side. Det lykkedes også under forhandlingerne at opnå tilslutning til det synspunkt, at landbrugsvarerne måtte inddrages under de Syv's samarbejde. Fra dansk side måtte man for at opnå en rimelig grad af gensidighed i frigørelsen af samhandelen kræve indrømmelser for landbrugssektoren, og det påpegedes, at det ville være nødvendigt at skabe klarhed over omfanget af disse indrømmelser, før den danske regering og det danske folketing kunne tage stilling til planen som helhed. Man var fra dansk side af den opfattelse, at planens generelle bestemmelser vedrørende samhandelen med landbrugsvarer måtte suppleres med bilaterale aftaler mellem medlemslandene, idet det ikke kunne forventes, at der kunne opnås tilstrækkelige garantier for den danske landbrugseksport alene gennem generelle bestemmelser for landbrugssektoren, som alle lande kunne tiltræde.

Da de øvrige landes delegationer i Saltsjöbaden ikke havde bemyndigelse til at indlede forhandlinger med den danske delegation om afsluttelsen af sådanne tosidede landbrugsaftaler, aftaltes det, at drøftelser herom skulle påbegyndes så hurtigt som muligt derefter, således at Danmark opnåede et bedre grundlag for at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt man ønskede at deltage i de fortsatte forhandlinger om oprettelsen af frihandelsområdet. Om forløbet af de tosidede forhandlinger og indholdet af de afsluttede aftaler henvises til, hvad der er anført nedenfor under afsnit II.

Den i juni måned af embedsmændene udarbejdede plan for de Syv's frihandelssammenslutning blev i øvrigt uden principielle ændringer af betydning lagt til grund for udarbejdelsen af konventionen og skal derfor ikke gennemgås her.

På grundlag af de resultater, der var opnået under drøftelserne i Saltsjöbaden samt under forhandlingerne om bilaterale landbrugsaftaler med Storbritannien og Sverige, besluttede regeringen at give sin principielle tilslutning til planen om oprettelsen af en Europæisk Frihandelssammenslutning mellem de syv lande. Under forespørgselsdebatten i folketinget den 14. og 15. juli 1959 gav folketingets flertal sin tilslutning til regeringens beslutning.

Ministre fra de syv lande mødtes i Saltsjöbaden i dagene den 20. og 21. juli 1959. Fra dansk side deltog udenrigsminister J. O. Krag og økonomiminister Bertel Dahlgaard. Ministrene besluttede

at anbefale oprettelsen af en Europæisk Frihandelssammenslutning mellem de syv lande over for deres regeringer. Endvidere godkendte ministrene udkastet til planen om frihandelssammenslutningen, og de pålagde embedsmændene at udforme en konventionstekst på grundlag af udkastet til planen og under hensyntagen til drøftelserne på ministermødet. Embedsmændenes endelige udkast til konventionen skulle forelægges for ministrene inden den 31. oktober 1959.

På mødet bekræftede ministrene endelig, at det ved oprettelsen af frihandelssammenslutningen var deres mål at lette optagelsen af snarlige forhandlinger, såvel med de Seks som med de øvrige medlemmer af OEEC, om en europæisk helhedsløsning.

Embedsmændene påbegyndte deres drøftelser i Stockholm den 8. september 1959. Den danske delegation ved forhandlingerne, der bestod af repræsentanter for udenrigsministeriet, departementet for told- og forbrugsafgifter, handelsministeriet, landbrugsministeriet, fiskeriministeriet og det færøske landsstyre, lededes af generalkonsul H. Ejorth-Nielsen. Forhandlingerne strakte sig over september og oktober måned, og ved udgangen af oktober måned var der på nær enkelte udestående spørgsmål opnået enighed om konventionens udformning.

Dette var også tilfældet med de detaljerede oprindelsesregler. I udarbejdelsen af disse deltog danske erhvervsrepræsentanter, herunder ikke alene repræsentanter for hovedorganisationerne, men i mange tilfælde også for de direkte berørte brancher.

Når udarbejdelsen af konventionen og oprindelsesreglerne kunne finde sted på så forholdsvis kort tid, skyldtes det, at man i vid udstrækning kunne bygge på det forarbejde, der var udført i de to år, forhandlingerne i Paris om det store frihandelsområde havde stået på, samt at der mellem de syv lande har hersket et fælles ønske om, at oprindelsesreglerne skulle have et liberalt tilsnit.

Oprindelsesreglerne blev således udformet på en sådan måde, at danske håndværks- og industriprodukter i det store og hele vil kunne opfylde de fastlagte kriterier, uden at betydelige omlægninger af importen af råvarer og halvfabrikata vil blive nødvendig.

På baggrund af disse drøftelser fandt regeringen ikke anledning til at ændre sin stilling til Danmarks tilslutning til Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

Forhandlingerne afsluttedes på et møde i Stockholm den 19. og 20. november 1959 mellem ministre fra de syv lande. Fra dansk side deltog udenrigsminister J. O. Krag, økonomiminister Bertel Dahl-